Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26193
Copyright: Admont, Benediktinerstift

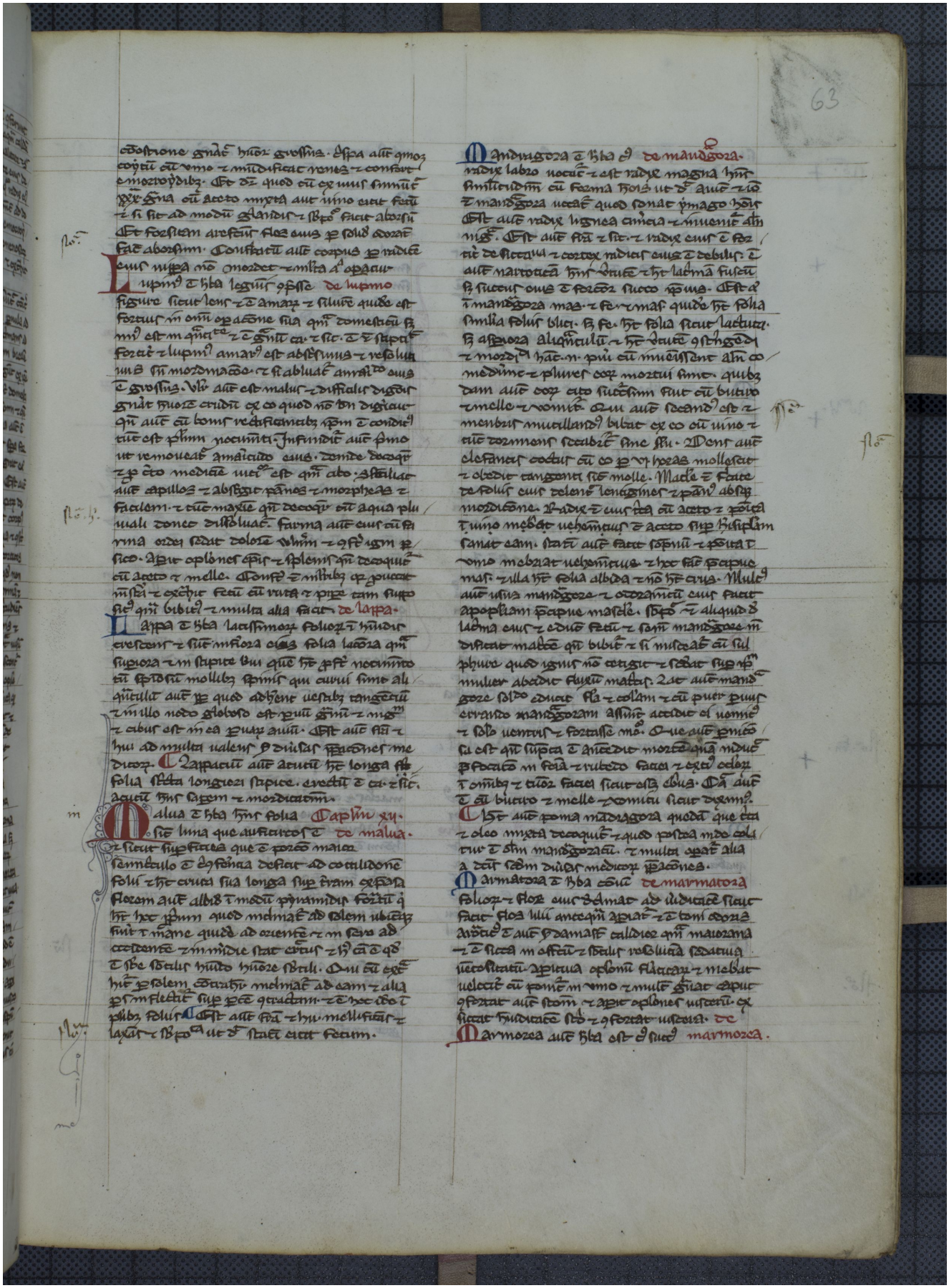

63

cōstrione grādē hūor grossīa. dspa aūt qmoꝫ
coꝫpū ōt vmo ⁊ mūdificat venas ⁊ confort
e mozroꝫdibꝫ. Est dr quod cū ex uuis fimūt
ꝓpe fīna oū aceto mixta aut uino cicit fetū
⁊ si fit ad modū glandis ⁊ sbp̄ facit abortū
Est foeslem arefēs flos eius p solū dorat
fiat abortum. Constrictū aūt corpus p uidet
eius nutrīa nō onordet ⁊ multa a opatur

Lupm̄ t hba legūt q̄ esse de lupmo
figure sicut lens ⁊ t amarꝫ ⁊ silue quōd est
fortius in omī opatione sua qm̄ tomestreū fr
mū est in qnq̄ ⁊ t fīnū cū ⁊ sic. t t supat
fortat ⁊ lupm̄ amarꝫ est absīnuus ⁊ resolua
uus sū mordmacio. ⁊ si abluat amrat eius
t grossīa. vlr aūt est malus ⁊ difficilis digestu
gnāt humōr cridū ex eo quod nō bn digerat
qū aūt cū lomis rectificatur sp̄m t condit
tūc est plūm nocumēti. Infundit aūt p mo
ut removeat amaritudo eius. Unde decoqt
⁊ p eto mediocē uter est qm̄ abo. Abstinet
aūt capillos ⁊ abstīgit pānos ⁊ mozphea ⁊
facielem. ⁊ tūc maxīe qm̄ decoqt cū aqua plu
uali donec dissoluat. Farina aūt eius cū fa
rina ordei sedat dolorē vlm̄ ⁊ q fē ugm p
sico. Aque oplōnes ēpis ⁊ splenis qm̄ decoquū
cū aceto ⁊ melle. Cōdūt t mīlibꝫ ex pouerat
in sēi ⁊ oēhic fetū cū vuta ⁊ pice tam sup
fīc qm̄ bibūt ⁊ multa alia facit de lappa.

Lappa t hba latissimoꝫ foliorꝫ t hūdis
crescens ⁊ sūt mīnora oīa folia latora qm̄
superiora ⁊ in superiore bui quē hē p fē nocumēto
cū fpto sū mollibꝫ spinis qui cuiui sūt alu
qūtulū aūt p quod adhēre uestibꝫ tangentū
⁊ in illo nodo globosō est qm̄ fīnū ⁊ mag
⁊ cibus est in ea quāt aūt. Est aūt fētū ⁊
hui ad multa ualens q̄ diūsas ꝓpiōnes me
dicoꝫ. Capacū aūt acutū hē longa fīc
folia sūta longiori supice. erectū t ci. ⁊ sic.
acutū hūs ligem ⁊ mordicatum.

Malua t hba hūs folia capm̄ xv.
sīc luna que auricuros t de malua.
⁊ sicut sup fīcies que t poteo maior
tamēculo t dq̄ fēnea desīat ad occulūdōne
folū ⁊ hē cauli sua longa sup tram exposita
florem aūt albū t modū pyramidis fortū q̄
hē hoc ꝓprium quod mutat ad solem ubicūq
fuit t mane quidē ad oriente ⁊ in sero ad
occidente ⁊ in mīdie stat erectus ⁊ h cū t qd
t sbe stellis hūdo hūdre stelli. Qui cū exē
hē p solem cōcaui mutat ad eam ⁊ alia
p in flectūt sup pēt q̄ cūdam. t hoc cōo t
pūbꝫ folius. Est aūt fētū ⁊ hu mellifīcū ⁊
laxū ⁊ sbpōtū ut d stuēt cicit fētum.

Mandragora t hba d de mandragora.
radix labro uocat ⁊ est radix magna hūs
similitudīm cū fēma hoīs ut d aūt ⁊ nō
t mandragora uocat quod sonat ymago hōis
Est aūt radix lignea cinerea ⁊ minuent alū
nigē. Est aūt fētū ⁊ sic. ⁊ radix eius t fo
tū de stercū ⁊ cortex nūdus eius t debilis. t
aūt narcotica hūs dūtē ⁊ hē lachrā fusū
fr sicut oīs t foeno sicco ꝓpius. Est a
t mandragora mas. ⁊ fē ⁊ mas quōd hē folia
similia folius bluci. fr fe. hē folia sicut lactuci.
fr asarora aliquālū ⁊ hē dūtē q̄ schgēdi
⁊ mordi hāt. n. pūi cū mūcissent alū co
medūnt ⁊ plures ocy mortui sūt. quibꝫ
dam aūt ocy cito succūrūt cū butiro
⁊ melle ⁊ vomūt. Qui aūt secundū est ⁊
membris mutilandi bibūt ex eo cū uino ⁊
tūc tormēta sedabūt sine sēu. Mens aūt
elefantes cocitur cū eo p vi horas mollescat
⁊ obedit tangentī sīc molle. Macle t fōtē
de folius eius delens longitūnes ⁊ pānū abstīg
mordicōne. Radix t eius cū cū aceto ⁊ potū
t uino mēbra uehēmētius t aceto sup splēm
sanat eam. stātū aūt fētū sōpnū ⁊ ebriū t
vmo mebrat uehēmētius. ⁊ hoc fīt ꝓpiū
mas. ⁊ illa hē folia albida ⁊ nō hē crua. Mulī
aūt ustua mandragora ⁊ ordīamētū eius facit
apopliam ꝓpiū maselē. sbp̄ t aliquid d
lachrā eius ⁊ cōdūt fētū ⁊ sānt mandragora in
dificat matrē qm̄ bibūt ⁊ si miscēat cū sul
phure quod ignis nō cōtigit ⁊ sedat sup ūm
mulier abedit fluxū matris. Sic aūt mand
gora solo cōducit sla ⁊ colam ⁊ cū puer puer
cerando mandragoram assūt accidit ei nome
⁊ solo uentris ⁊ fortasse mō. Que aūt pmēo
su est qm̄ supra t antedīt mortē qm̄ nūdū
p ꝓcūdo in fēā ⁊ rubedo facei ⁊ exēi cōlor
t omībꝫ ⁊ tūor facei sicut est cōbus. Dā aūt
t cū butiro ⁊ melle ⁊ vomitū sicut dīcūt.

Est aūt poma mādragora quōdā que cū
⁊ oleo mixta decoquūt ⁊ quod potēa mōdo coli
tur t stm mandragorā. ⁊ multa opat alia
a dēt sēm dūās medicoꝫ ꝓpiōnes.

Marmatora t hba cōsūt de marmatora
foliorꝫ ⁊ flor eius t amat ad iūdūcēdū sicut
facit flos lilii antequā apiat ⁊ t tōsi odora
ardēdi t aūt q̄ damasc calidior qm̄ maiorana
⁊ t sicca in affectū ⁊ sedat rōbūtia sedatiua
uentositatū apietiua oplōnū flatuū ⁊ mebrū
uelocū cū pōmū in vmo ⁊ multū fīnū capitis
q̄ fortat aūt stom ⁊ apie oplōnes uisceū. ex
sicat hūdūtātē sēū ⁊ q̄ fortat uisceū. de

Marmorea aūt hba est d sicū marmorea.